

ספר החשק

על שמות מטטרוין שר הפנים
שמסר לר' ישמעאל כ"ג בשעלה למרום

ככבדות ונדובר צו • ולין ללך עלאה יונלל • ונגלה
טוירין • רזין עללין • וקוד קרוסיס • צסמרי
הרזיס יונלל רצרן • וצרזי עולם ידצר כפללות
וקודות העלונות יחוקף • צגיטטרילות טהורות
מוקקות טצעתיס וואחר הקדמונים • ודצרי הספר
הקדום והטור הככד הלז מוצאים **בכתבי**
האריו"ל עיין בהקדמה
והוצאתו לאור פעם ראשונה, מכתב יד עתיק מאד •
עם הגהות ותקונים, טמני הצעיר
יצחק מאיר עפשטיין

מירושים

לפ"ק

Seifer Vachishek

Lemberg 1865.

Eigentum u. Verlag Des J. M. Epstein.

nach Druck verboten

Druck des S. S. Kugel, Lewin & Comp.

הסכמת והערות

על סצנים שונות לנוטי"ע הנוכחה ספר החשק תוכחו ונהוחו ונקווו המוזכר בספרים . וכבוד הרב הגאון האוניתי רסכצ"ה כ"י ע"ה פ"ה המפורסם בחיצוריו הגדולים וזה' יוסף שאול הלוי נאטהנזאהן כ"י ראזר"ק לבוב .

הנה

שאר צערי הרב הגאון צעל סדר הדורות הציא ספר החשק וכחז עליו ספר נפלא כ"י בקבלה מעשיות וכוונת ה' צו . והגאון צעל טס הגדולים מערכת קי"ח מציאו וכחז עליו טנס' טרטי השמות להרמ"ז כ"י ומזכירו הרבה . ואולי הוא הספר הלז מענינו ג"כ בקבלה מעשיות . ומספר השמות טל נוטי"ע מוזכר בספר היכלות . אשר ר' ישמעאל שאלתי לנוטי"ע מפני וזה אחת נקרא צטס קונך צעי"ן שמות וכו' והוצא צטל"ה צחלק עשרה מאמרות סוף מאמר השני . הנה מוצא שעי"ן שמות יש לו . אונס צמוס' יצמות דף כ"ז ע"צ ד"ה פסוק . מוצא צטס הפסיקתא טיש לו שמונה שמות וצמוס' מוליך דף ס' ד"ה פסוק הציאו צטס יוספי"ן טיש לו שצט שמות וכחז צלדו שצעים וכן נראה שהוא האמת כמ"ס צס' היכלות ור"ה לזה שצרי צס' היכלות מוצא שאל ר' ישמעאל לנוטי"ע מפני וזה אחת נקרא צטס קונך צע' שמות הרי שצעי"ת נקרא צע' שמות . וכמ"ס צעל העורים פרשת צהעלותך על פסוק אספה לי שצעים איש ע"ס כי טס טצז אחת לאחת ע' שמות הצורא ית' . א"כ מצייל לנוטי"ע יש ג"כ ע' שמות + אונס עדן לריך ציאור שצרי כצמחצוב כאן העי"ן שמות חמלא ע"ו . וגס יש עוד טס נער כמו טיסד הפייטן טר המשרת נער נקרא והוא נוטי"ע וכו' וצאמת אס טר העולם הוא לריך לחיות נקרא נער ע"פ פסוק נער הייתי וגס זקנתי ועי"ן עהרס"ל צהרוטי אגדות צמולי"ן טס טכחז דנוטי"ע הוא טר העולם . כי מטטרו"ן ג"י טדי שאמר לעולמו די טלא יהיה יומר ונת"ק כי העולם מוצדי הוא ח"ק כמו טכחצו המוס' צפ' אי"ן דורטי"ן + וצאמת טמדרטות חלוקות הט טעל פי הקבלה צודאי חנוך הוא נוטי"ע כמ"ס השל"ה טס צעשרה מאמרות עיי"ט . אונס נראה כי כל דצר המכוון נער דצר אז יכולין להוסיף עליו וצלצד טלא יפחות כנוצאר צט"ע אר"ח סימן רס"ג טע"י א' צהג"ה . וגס כאן יש לו"ר דכיסו דיש יומר שמות אצל עכ"פ ע' שמות יש לו כנגד שמות הצורא ית' . ועי"ן צכחדרי"ן דף ע"ד ע"צ טלש שמות יש לו פיסקון איטמו"ן סיגרון . וכאן נוטלא איטמו"ן וסיגרון ורות פסקניות . ועי"ן צהגרות הגאון טחמלא אלהי וצ"ר אליהו ווילנא טהגיה ופסקניות כלל השלטה . וגס מוצא טלא כדצרי רט"י טס טרות פסקניות הוא גצריאל שצרי כאן מוצא שהוא נוטי"ע . וגס הגאון הנ"ל כחז טס טאינו כך ואולי כיון למה טכחצתי עי"ן רוצ"ן פ' צא פסוק טחמליל אטעה טפטים . זה ומה טחמלא ידי צעני"ן זה + עוד זאת צאתי צנקטה טלא יודפס הקונטרס הלז צלי רשות הטלה"ד כי וצלד הערדות וגיעות צטר טהיה לו עד חוליאה לצרות . כי גס טכחכות הקונטרס הלז יהיה לו לחיות נפשי ונפש אמו הטלמנה . אשר היא צונור וצונורק צעי"ק ירושלם תו' . אצל צטחוני חזק צכל אשר צטס ישראל יכולה טלא יסיגו גצול יחוס ואלמנה . ומהי להפך כי יחוס ואלמנה יעודדו :

דנני הלע"ר יוסף שאול הלוי נאטהנזאהן ראזר"ק לבוב והגליל .

מליצת והסכמת הגאון וכו' וכו' הג"ל

הרבני

המופלג השלם מוה' יצחק מאיר נ"י. צהרז הוסיק הנוטה מוה' יוסף
עפשטיין זלל"ה ע"כ ירושלים עיה"ק תוצ"א ממשפחה המפורסמת
עפשטיין הגאו' ולאצוי הגביר הכבד הים צמים גדולים וטובים אשר הריקו לו זהב
וספע רב. ונהג צנדינות. פזר נתן לאציונים. וכאשר צא צינים לזה אחרו טהרת
אה"ק. ועזב ארץ מולדתו ולקח את אשתו וצנו הוצעו הלז אחרו. עדן הים נער ורך
לאה"ק. ואיתן מושבו הים צמוכי ירושלים עיה"ק. והקדיש עשותיו וכל ימיו לשבת
על המורה והעבודה בארץ חמייס. וכל ימיו שבתם עם לכסף המרווחות והעז הכרזות
לא שלחו ידם. כי נטלה לו צכל עם סך רב וצנו הג' אשר נהג עסקו צצית. אונס
נועת פור המפוררה ארץ * * * והמלך דבר רדס. נשדד רצלס ונשצת צית עושי המלאכה
ותכלל להציא להם פרי תניצותיה. ויהי כאשר החלה שלטת שפטיס הרעיס. בצורת. ארבה
חלי-רע ר"ל להשתחרר על אדמת קודש. הלך בן יקיר הלז צונלכות אציו המולה
להתחנף צלל אחיו כמעט רגע עד יעבור זמס. ולקחת אשה מנושפתתו הרעה. ולקח
לרור כספו אחרו. כאשר עיני ראו משריס ונכתצי גדולי הרצנים מירושלם ת"ו. וצפרט
והגאון המפורסיס מוה' משה ליב צע"הו זית רענן. ותפארת ירושלם. ונהלדיק המפורסיס
מוה' נחום ז"ל אשר שקעה שונסס זה לא כציר. ואחריהס המכס המקובל המפוה'
מוה' ידידיה אבורעפיא ס"ט. ומשאר גדולי ירושלם ת"ו כלס יענדהו צתור אדם
הנועלה. ומידי היותו על אניה קוערה כגנצ כל אשר לו עם מלנשויו אשר היו סגורים
בגזוי צרותיס. וצא לסטאמבול. ערוס ויחף. כאשר ראיתי צעדות הרצ הכולל כוה'
נסיס יעקב צכר דוד ס"ט. ומהמכס הגדול כוה' יוסף ארשנדרוי ס"ט. ואחריהס המכס
הכולל כוה' יקיר גירון ס"ט אשר מוכתר צמוחס המלך שולשן מסטאמבול יר"ה.
ומשס צא דרך גאלאץ לחרלנו עד צואו הלום. וגס פס לא עשה מומונת מחונת כי
הוא גר בארץ ומסוה הצושה על פניו לשאלו חלקו צפיו ולא נסה לחיות דולג על מפתח
צית נדיב להסתחות לאגורה וקשיטה אחת לרות רצות ורעות כחרתו עד הנפש מכל
עצרים עד צואו הנה. וגס הלום ראיתי מדי היותו. צטעאניסללצ. צאו מליכות מאה"ק
עצורו. כאשר העד העיר צנו שאר צטרי הרצ הגאון אצד"ק מסאניסראב. ע"כ
קצצתו יקירי העיר וכצצית. וגס אלי צאו ונכתציס מרצני ירושלם ת"ו אשר יעידין
ויגידין על לעיר לינסיס הלזה כי הוא מופלג. וטנין. ירא אלהיס. שלס צמעלות. ומדות
אולם צצורה לא עוצה צצרתו אשר תחריד כל לב. כי פגע מדת הדין באציו הכבד
וונת בחלי-רע הי"ו ציוס ג' לחודש סמר מר חשוון. רגשת רחמיס ומנלה המחרללה
צקרצי עלי עול ימיס המועס והאוצד הלזת אשר נקרי חיתו ותפכות מקוצותיו ירעישו
כל רוח ויתירו כל לב. ההפך עליו צלחות וטפילתו מואגרת רמז לצירא עניקתא.
מחועפות שמי-כצוד-ועו אל מטרלות קלון ומרפס. ומנוחות שאננות אל חיי כדויס
ועל גצר לא-לולת הלזת נאה ויאה להחיס עזרה לחרתו אשר עד שמיס הגיעת. ע"כ
יעלתיו לאשר ניולא אחרו קונטרס קטן צקצלה צכ"י עמיק וצטס ספר החשק יכונה על
שמות מע"ט ש"ס אמרתי סיציא אחרו לצית"ד (הערת על הס' כחצתי לעיל) ואל
אחינו צ"י רצ"ר אקרא. הואילו לא קצלו אחרו צצפ"י ושימו לצכס עליו לאמלחו ולתמכתו
ציינין לרקסס. ולצי כחון צטוח על צית ישראל אשר הסכן הסכנו מלז לעמוד לינין הכושל
כי יסו חקדיס על בן-ליין הלזת לקחת מלחו הקונטרס הלז ויהיה לו לכסות עיניס.

והענק

מליצה

והענק יעניקו לו בדרך כבוד למען ימלא חית ידו ומחי נפשו • וחללי יכונו כל דברי החומה והחונדל הלז בלנצכם ולא יעלו במורו ויאדו • כי עת לשמוע ולא לאטום אזנים • עת לראות ולא לערום עינים • עת לדבר ולא לסגור שפתים • בזכות זאת תראו נחמות ציון וצננין עיה"ק ירושלם כנפשות כל צית ישראל ונפש המדבר בלדקה כותב וחותם לסדר את אחי אנכי ונקט **כתרו** לפ"ק •

דברי המדבר בלדקה הלעיר יוסף שאיל
הלוי נאטהנזאהן האדריק לבוב והגליל •

מזכרת תורה

מה רבו מעשי ה' • קטונתי וכל החסדים בהצטיי צמועלות ודעת איך גדולים חקקי לז • אשר קטנס עזה ומחתי משפילים תפארת עז רוממותם להשיגת על פרוש כמוני • ועל צן אדם תולעם כערכי • ואני אין צי לא תורה ולא חכמה כגד הדת עטרת תפארת אחד מהם • הלל הנהם הרבנים הנאווה"ג גלוני ישראל המפורסמים יוספי חו"ל אשר הטיבו עמדי ועשו לי מ"ש"ב"ן כל ימי שנתי אהם • ונעת הפרדי נאחם תמכינו צמלילותיהם היקרות (מה יתן ומה יוסיף אם אין קורא ורואה) • ומגמת פניהם היה לטובתי • לזאת יהיה הסורות האלה לי לעד כי לא נכפויי טובה אני ולא אטכח טובה מטיבי • ולמען לזכר עולם יהיה לדיק אליגה שמוחם • ואלה הם • הרב הגאון וכו' מו' משה יהודא ליב זלל"ה : הרב הגאון וכו' מו' מאיר אוירבאך כ"י • הרב הגאון הלדיק המפו' מו' נחום זלל"ה : הרב הגאון מו' צבי יהודא כ"י : מהרב הגאון מו' יעקב יהודא לעווי : הרב החכם המקובל מו' ידידיה אבורעפא ס"ט : כל אלה גדולי רבני עיה"ק ירושלם מוצ"ל : הרב החכם הכולל הזקן מו' נסים יעקב בכר דוד ס"ט : הרב הח' הכולל הזקן מו' יעקב עלי ס"ט : הרב הח' הכולל הזקן מו' יוסף אלפנדרי ס"ט : הח' השלם והכולל חכם באשי כו"ר יקיר גירון ס"ט : כל אלה חכמי קושטא : מהרב הגאון וכו' מו' דוב בעריש מיזליש ראדנ"ק ווארשא : מהרב הגאון וכו' מו' ישעיה מושקאט ראדנ"ק סראגא : הרב הגאון מו' גדליה שיקטין ראדנ"ק ברעסלא • הרב הגאון וכו' מו' משולם יששכר חלוי איט הוויץ ראדנ"ק סטאניסלאב • והאחרון חנינ מחרב הגאון הגדול וכו' מו' יוסף שאול הלוי נאטהנזאהן ראדנ"ק לבוב והגליל : עוד ינוצן צניח דמנים ורעננים יחיו עמים ושומים עם צניהם כשמילי זיחיס סניני טלחנס עד עמוד חכאן לאורים וארמון על משפטו יטב :

הקדמת המוציא לאור לכבוד הספר הקדוש מדבר

הספר הקדוש הנכבד הלז אשר אנכי נותן לפניכם היום - הוא קונטרס אחד
 נשירידי כחצי קודש העתיקים האלגוריים מהם יריעות ומשכנות אולם ספרי
 אלהמור הרצ הותיק מו"ה יוסף זלל"ה סכ"ו הנהו - נכתב בכ"י עתיק ואל -
 ועדן לא נגה עליו אור הדפוס מעולם - ועין לא שזפתהו עד הנה - כמו שאר כ"י
 עתיקים הננואלים צנית אחי מורתי הרצנית רודפת לזקה ומסד נחת רבקה לאה
 שמתיה על ארמת קודש - אשר עוד לא ענר עליהם עט צרול ועופרת - ואחרי
 רואי כי הספר הטורח הלז אשר כלו נחמדים כמעט אכלו עט ורקצון על אשר אצד
 עליו כלת - ואלה נפשי רגשת קודש להעתיקו ולחדש כנשר בעוריו - ויהי אחרי
 ימים אחדים קול קורא שומעתי לאמר הנלך דבר רדה מאלמות קודש - של רגליך
 מהררי אל - (כי קרא ה' - רעב - חולי-רע - וארצה - על הארץ -) רצ לך שבת
 צמקדש ונלך ונן עדנים - לך כי שלחך ה' לשכון צערפל בארץ נוד - ולנוע אל
 העלים - ומאז ועד היום עלטלה גדר עלטלנו - אל ארץ אשר לא ידעתי מעולם -
 וירחי שרא וימי עונל ומכאוב עמי לי - בצקר אומר מי יתן ערצ וגו' מנעם וצפ
 אלהים המופפת עלי ולא ירפנו עד צלעי רוקי - בכל הדרך הנורא הזה אשר עזרתי
 עז צואי הנה (ע"י) בספרי כור עוני עער ג' כ"י) צכל זאת שמתה לילות כימי
 לנמור העמקה טהורה הזאת מעט מעט - כי האותיות העתיקים מאל - והשצושים
 הרצים - והחוט המעולש הוא הרקצון - הנה עמדו לשטן לי - ואחרי העמקות פעמים
 חמש ציגיעות צטר - ללחה לי הזמן להליגו לפניכם כיום הולדו - ולא שניתה אף אות
 אחת - מלצד צמקוס הנראה טעות גמור - או צמקוס הנריך ציאור הלצתי לי יד
 צין צ' חלמי לצנה כזה (הג"ה נ"ל העעיר) כי יראתי לשלח יד - ונעמתי שכל מעיין
 הדורש האמת ויש לו יד וטס צמכמת האמת יאורו עיניו - כי רוצ דברי הספר
 הלז מוצא בכתבי האריות"ל - עיין צפעס"ח שער העמידה צצרכת תקע וצסידוד הבר
 יעקב קאפיל סס - והסצ עין צזה הספר אות גיע"ל וחאורנה עיניכם - ואל"כס
 אישים אקרא - הואילי נא - חנונו נא - העמירו צעדי אל ה' חולי
 ימעט לקחת מידי כוס יגונים והנדודים כימי קדם - אז עטי תחרץ - להציא
 לפניכם מראשית פרי מצונה אשר חנני ה' על ארמת קודש - ומאשר לקחת אחי שנוץ
 נכחו מנזן אח"ק הרצ הג' ה' ס' כמו' יהוסף שווארץ מ"כ סס תמלא נחת וסיה
 זה שכרי :

אלה דברי חולעת וחולה מעפר דל קטונתי זעירא ולא מן מצרייא יצחק
 מאיר ק' לאלהמור הרצ הותיק גביר נשא ובעלה כקש"ת מו"ה יוסף עפשטיין
 זלל"ה סכ"ו מ"כ בירושלים עיה"ק ת"ו :

ואלה דברי המו"ל לכבוד אלהי אבותיו הקדושים מתחנן

מאמר משולח

מול מלך • ממליך מלכים • משכנו מרומים מרום מראש •
מתרצה מחסיים מתחנונים • מאזין משמים • מקשיב ממכון
מקדשו • מציץ ממעל מהארובות • משגיח מהחלונות :

מוגש • נחיש נדוכא • נשפלים נעם נחי נספר תילדי נאמיך תירושלם •
נתכפל • נשתחוו • נחודה נעלו • נלדיך נשפטיך • נשתאה נחריש
נרוממותיך • נבקש נאמך • נלט נשגיאות • ננסכרות • נחך • נלטנו נילך נשטן
נשחית נזמין נוקשי נוח נגיחי נרחם נבקש נחתי • נעשירי נפרידנו נאהבת נורים •
ניראת נדריכיס • נחרחר נריצה נרצה נשטמה • נגדיל נחך נחתי נגלי נלוא נוחס •
נכלכל נריי נורודי : מלכי נלטנו נלויצ נחנקס • נרחיקטו ננחגאים נחטיאים • נשכנו
נפרכי נולדים • נפרידנו נולודי ננמורת • נאלה נוקדי נדוכאים • נאצדים נוטק נחם
נגלי נלוא ננחרת נולוריס ננקשים נוח • ניי נצלעדך נשצר נלחעות נעול •
ניי נצלעדך נסתיר נעוים נרודפים • ניי נצלעדך נרחם נוכיס נלקיס • ניי נצלעדך
נסיצ נשיצח נורטיס • ניי נצלעדך נחסס נזרם נטר • ניי נצלעדך נורח נשחיות
נחלט • ניי נצלעדך נריס נכשולים נדרך • ניי נצלעדך נכלכל נורדים נרודיס • ניי
נצלעדך נכלכל נרי נחעים • ניי נצלעדך נגזיס נשפלים • ניי נצלעדך נורה נריס
ננענוקיס • ניי נצלעדך נורה נפלס נסלול נמיס נפכיס • ניי נצלעדך נגלה נסתריס
נני נחשכיס • ניי נצלעדך נסיר נורת נוח • הלל אחת ה' אלהי לבאות :

אנא ה' אלהי הרמות • אחת ידעת טבתי וקונוי • אך לפניך נשפל נלכי אשתחוו
ואכרעה • עזרנו נא וסוכנו • לך אלהי אהפלל • רנה נא עבודתי • חזק ידי
הרפות • רחם נא על חולעת זחלה על חלני סדה ככר • חנול נא על זנוב נקלץ
כנפייס • חוס נא על נולה קלרי ידים • השקיפה נא על יונק דקי רגליס •
הצט נא על עולל חלושי כרעים • רחם נא עלצוני • חזת נא דלצוני • העלה נרפא
ולרי ללרי • זכרנו נא ופקדנו למען עוצך ה' • וקח נידי את כוס יגונים והגדודיס •
גם על זאת אהפלל אליך לעת נלוא (זו אשה זרכות ה') הילכו נא משטף נייס •
הקרה נא לפני עזרי נקודש • אשה ירחת ה' • למען • אוכל ללמוד לשמור ולקייס
תורתך הקדושה כי הוא חיינו ואורך ינינו • ואחת טאלתי נאח ה' אותה אבקש לחיות
צנועס ה' ולבקר צהיכלו • ומה יוסיף ענדך לדבר עוד • אדוני • הלל אתה ידעת :

ננחת נרחשת נאח חולעת זחלה נעפר דל קטונתי זעירא ולא מן חזריא
יצחק מאיר ׀ לאשמורי הרב הוסיף גביר כשא ונעלה כקש"ת תו"ס
יוסף עם שטיין זלל"ה הכ"מ ת"כ בירושלם עיה"ק ת"ו :

כי בי חשק ואפלטיוהו אשגביוהו כי ידע שמי

כל היודע עי' שמות של ונטערו"ן יוכל לפעול כל מה שירצה. אך ורק לריך קדושה וטהרה צחונין וצלונן וצמנעניות וצהפרס חסה. ולריך חפלה וליידי החורה. ואם אתה עושה כן אז יגלה לך כל קודות החורה. ותוכל להציא מגיד לפי רלוך כוזה שחללה. וסחר פלחים יבול לעשות. וזה סוסר מנע"ט לר' ישועאל כפעלה למורס. חלה השמות חסר חכי כקרח לפי מנע"ט ופעולות חסר חכי פועל צהס צעליוכים וצחחחוכים :

א צהצחיה גי' יא"ר. כי הוא חכה הגדול ברקיע והוא עולה לדוכן מן הפרגוד ומברך את ישראל. והשכינה שורה על ידיו. וצופה הקב"ה ומביט מבין ידיו לברך את ישראל. שנא' הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים. וגי' זה"ר עם הכולל. כי כאשר יבחר הקב"ה בנביא ושרה שכינתו עליו. יתן שר הפנים עליו זה"ר השכינה ויהיה לו אז פנים מצוחצחות ומאירות כשמש כרי שיראו ממנו העולם. וגי' הרא"ה. כי הוא מצוי יותר ומתראה לנביאים כמלאך אחר. וגם הוא הראה למשה קשר של תפילין, ומשה. ר"ת "מטטרון" שר הפנים וגם הראה לישראל על הים יותר ממה שראו כל הנביאים אח"כ. ובגי' הרב"ר. כי כאשר הדיבור בא אל הנביא בתחילה קורא לו שר הפנים בבת קול. כדי להתעורר בתחילה בקול. והוא שולח אל הנביא מדת הקול מרצון הבורא ומצויו :

ב זרחיהו גי' ור"ב כ"ח. לפי שהוא ורב כח על אלפים רבוא פוסה וכשיעור הזה הקב"ה מזרית כבודו על הכסא. ויראה כבודו על אשר הפץ בו. ובגי' ירכ"ו. לפי שאין ישיבה למעלה אלא בשעה שהוא כותב וחותם זכיותיהן של ישראל. נותנין לו רשות לישב על כסא אחד עשור כעין כסא הכבוד ונותן ירכו ימינית על השמאלית כעין סופר. ויבא חרש"אל השר ויתן להרום רגליו שררףף מאש ארומה ושמה אדמדמ"ת. והיא בגי' חתמאל

ספר עי"ן שמות של מטי"ט החשק

התמיאל • ובג"י ע"ל כ"ף הא"ל • יתעלה והקב"ה מסכים וחותרם עמו :

ג טפטיה ג"י ע"ל מג"ן • כי כשהאדם הוא במלחמה ואויביו נלחמים עליו • יזכור אותו וינצל • ובג"י ע"ל צב"א • כי הוא ממונה להכות את האויבים • והוא הכה את חילויו של סנחרב בליל א' של פסח • גם דוד המע"ה היה לו מגן של זהב והיה חקוק עליו שם ע"ב • וטפטיה היה חקוק תחתיו • ובג"י צו"ה פח"ד • כי כשהאדם הוא במקום סכנה יזכיר שם זה • ויצוה לו בשם הבורא וינצל :

ד הי"ט בג"י דוד"י • הוא לשון אוהב • וכשאדם מדבר עם אוהבו • נוטה אזנו לקבל דברו ולהבינו • כך בעת רצון • שר הפנים נוטה את אזנו לימין הכסא • וישמע שם דרך החלונות תפלתן של ישראל • ובג"י יד"י • כי הוא פושט ידו מתחת כסא הכבוד • ומקבל שם את הבעל תשובה • וכמ"ש כי ימינך פשוטה לקבל שכים • וארז"ל גדולה תשובה שמנעת עד כסא הכבוד • שנאמר שובה ישראל עד ה' אלהיך • כדאיתא בפרק בתרא דיומא • ובג"י אזבוג"ה • והוא שם השר הממונה על הכישוף • והרוצה לבלבל הכשפים • ישבע שם • הי"ט זה • בשם אזבוג"ה • ובג"י יח"ו • והוא שם אחד • מע"ב שמות • והוא ממונה עליו להשביע :

ה הסתיה בג"י קנ"א • להודיעך שהוא קנא • ונוקם לרשעים כנחש • וכמו הקב"ה שהוא קנא • כמ"ש כי ר' אלהיך אל קנא הוא • ובג"י מקט"ב • כי האדם כשוראה קטב מרירי • יזכיר שם זה • ולא יזיק לו שום דבר • ובג"י העולם • גם ג"י עלמ"א • כי הוא סובל את כל העולם כלו • וגם הקב"ה נשען העולם עריו • ובג"י קומ"ה • לפי ששיעור קומה הוא רל"ו אלפים רבוא פרסה • כמנין ורב כח • כמ"ש לעיל • ושיעור ברוחב ע"ז אלפים רבוא פרסה • ובג"י והנ"ץ • כי הוא משתק את החיות שלא ישוררו • עד שיתפללו ישראל • וע"כ הותיקים גומרים את הק"ש עם הנ"ץ החמה • כדי שלא יהיה המלאכים מתעכבים מלשיר שיר :

ו דברביה בג"י ז"ך • כי הוא כהן גדול • ומשחו הקב"ה בשמן המשחה זכה • והיא מויעות חיות הקודש • וגם הוא למשוח את מלך המשיח • ובג"י ואה"ה • כי בכל השליחות שהוא עושה הקב"ה עמו • ובג"י הטובה • כי הוא מצדיק את ישראל • ואינו מדבר עליהם רק טובה • שנאמר אך טוב וחסד ירדפנו וגי • ובג"י יר"ך • והוא שם אחד מע"ב שמות • והוא לפי שנקרא בשם רבו :

ז יחסיה בג"י במספר קטן • עם הכולל מגדול • ומגדול בג"י בכס"א • כי הוא חקוק למערה מכסא הכבוד • כי כשהיה הכסא שלם • יבא ש"ה • ויעמוד הכסא על כנו כמשפטו • ויעמידו על ארבע חיות הקודש • אבל ערמה

ספר עי"ן שמות של מט"ט החשק ב

ערמה אינם סובלים הכסא - כי אם שלשה חיות הקודש - ובג"י הרח"ס - צנצנת
המן - אשר מראו אהרן הכהן - ונגזו אותו ירמיהו הכהן - ולקחו שר הפנים
הכהן הגדול - ונתנו למשמרת בבית המקדש שלמעלה - וגם הלוחות הם בידו -
עד שיבא המלך המשיח במהרה בימינו אכ"י"ר - ובג"י המבול - כי כשרד
המבול - והמטר על מצרים - אמר פרעה למשה להתפלל בעדו - ויצעק משה
אל ד' - והמטר והברד לא נחך ארצה - רק שמור הוא בידו עד לעתיד
לבוא - כי אז ירד על גוג ומגוג ועל המונה - כמ"ש ימטר על רשעים פחיס -
אש וגפרית מן השמים :

ח פלפליה

בג"י מצדיק - לפי שלעולם הוא מצדיק את ישראל
ופותח בזכותם - ובג"י כבוד חדר - כי בשביל ת"ח
ובמיתים א"ע על ד"ת - הוא מתקן להם חררי חדרים בג"ע - ובג"י כבוד הדר"ה -
של שכינה - ובג"י כבוד רי"ב - כי כשת"ח מחרפים זה את זה - ויפרדו מן
הלימוד - שר הפנים משים ביניהם אחוה ואהבה ושלוה וריעות - כמ"ש ע"כ
יאמר בס' מלחמות ד' את והב בסופה - ובג"י יחיד אור"ה - כי למעלה לפני
כסא הכבוד המגורה תלויה באויר - וכהן גדול ש"ה מדליק עליה הכוכבים - כי
כן אותן הכוכבים נעשים - כי בכל יום מכים את החמה כדי שתזרח - והיא
מסרכת לצאת - בשביל הרשעים העובדים אותה - וכאשר יכה אותה - יוצאים
ממנה שבעה כוכבים גדולים מאירים - מזהירים - ומנהירים - כאור החמה בשבעה
ימי בראשית - והיא אותה המגורה שהראה הקב"ה למשה :

ט הבהביה

בג"י ושובו - כי הקב"ה מחדש ברחמים גדול בטובו
בכל יום תמיד מעשה בראשית - ושר הפנים סמונה על
מדת זרחמים - ובג"י וחי"ה - כי הוא סמונה על חיה אחת ששמה ישראל -
ובכל יום ב' פעמים הולכות באמצע רקיע - וצועקת בקול רם - ברכו את ד'
המבורך - וכששומעים את קולה רצים מהרה וסובלים בנהר דינור שס"ה
מבילות - עד שהם מסוהרים מאד - ובאים ועונים - ברוך ד' המבורך לעולם
ועד - וג"י וזיו - לפי שהוא נהנה מזיו השכינה יותר מכלם - כמ"ש מלאים זיו :

י הכיהו

בג"י בכ"ו - לפי כשנעקר יצחק על הר המוריה לפני הקב"ה -
הלך שר הפנים ובכה לפניו - כמ"ש הן אראלים צעקו הוצה
מלאכי שלום מר יבכיון - שלחו הקב"ה אל אברהם לאמר לו - אל תשלה
ידך אל הנער - ובג"י כ"ח - כי כשהאדם יגע בתורה - הקב"ה שולח שר
הפנים לחזקו - כמ"ש גותן ליעף כח - וכשעשו ישראל את העגל - ביקש
משה מלפני הקב"ה - למה ד' יחרה אפך בעמך - אשר הוצאת מארץ מצרים -
בכח גדול וביד חזקה - וביקש מן השם - הביה"ו - להמליץ בעד ישראל -
ובג"י ביה"ה - כמ"ש אך בד' אל תמרודו - וכתוב אל תמר בו - הזהירך
הכתוב שלא תמר בשר הפנים - כי שם הגורא חקוק על לבו - להודיע
שהוא תחתיו - ובג"י וביר"ו - כמ"ש ויעף אלי אחר מן השרפים ובידו רצפה -
וזה היה מטטרו"ן שר הפנים : יא ורות

ספר עין שמות של מט"ט החשק

יא ורוח גי' יור"ד • כי ראשו למעלה אצל כסא הכבוד • ורגליו יורדים למטה עד התהום • גם הוא ירד עם הקב"ה על הר סיני • לכן פתח הפייטן וירד אביר יעקב נורא עלילה • ובג"י בוראה"ו • לפי שנקרא על שם בוראהו • ושם הבורא חקוק על לבו • ובג"י רוח"ו • כי הוא ממונה על הגשמים • ועל הרוחות • והוא מצוה בשליחות הקב"ה • להשיב הרוח ולהוריד הגשם • כמ"ש ישלח דברו וימסס • ישב רוח"ו יזלו מי"ם • ובג"י גברי"ה • כי הוא היה תחלה גבר • ואח"כ נעשה בצדקו מלאך • ומושל על כל מלאכי השרת • ומשרתי מרום :

יב מגירכון בגי' שט"ך • לפי שהוא שט עם הקב"ה ב"ח אלף עולמות • כעבד שהולך אחר אדונו בשובו ורחמים • לפי שהוא מלמד סניגוריא על ישראל • והקב"ה מטיב להם ומרחם עליהם על ישראל • ובג"י ובאש"ך • כי הוא מזכה ישראל בזכות התורה הנמשלה לאש • שנאמר חלא כה דברי כאש נאם ד' • גם בגי' אשכ"ח • וכשהקב"ה כועס הוא מרצה אותו • ובג"י כ"ח הצו"ר • לפי שהקב"ה הגדיל והעצים כחו מאד למעלה מכל משרתיו • וכשהמלאכים עוסקים בתורה • אחרי ששר הפנים פותח בתורה • כלם סוגרים פיהם • כי הוא שר התורה והחכמה :

יג איטמון בגי' יהו"ה מל"ך • כי היא מצוה למלאכים לשבח למלך הכבוד • והוא עמהם • וזהו שיסר הפייטן • אדירי איומה יאדירי בקול ה' מלך • וגם אל תהרהר בלבך על שר הפנים שהוא אלוה • כי כחו גדול ועצום מאד • אלא ד' הוא המלך • וגם הוא נקרא ע"ש רבו כמ"ש אל תסר בו כי שמי בקרבו ר"ל אל תמירנו בו לשון חמורה בו • כי הוא נקרא על שמי • ואין לו כח לעשות מאומה • אלא מכח שמו הגדול • וג"י העול"ה • לפי שהיה בשר ודם ונעשה אח"כ מלאך למעלה • ועוד ענין אחר הוא העול"ה • לפי שהוא הכהן גדול המקריב נשמות הצדיקים על גבי המזבח למעלה :

יד בצרן בגי' בש"ם • שהוא נקרא בשם רבו • וגם הוא חותם שם ויר כל אדם בספר החיים • ובג"י בספ"ר • לפי שהוא כותב וחותם זכיותיהן של ישראל בספר החיים • וגם הוא ממונה על התורה שהוא עין חיים למחזיקים בה • ובג"י נ"ר פח"ד • לפי כי הנשמה נקראת נר כמ"ש גר ד' נשמת אדם חופש כל חררי בטן • והנשמות הם חקוקים לנגדו על היריעה • ומלאך אחד ששמו ליל"ה • הממונה על הירון • ושר הפנים • נוהן לו הנשמה • ומכניסה בנוף והיא מתפחדת מאד • וע"פ היא באה • כראייתא במסכת אבות • ע"כ אתה נוצר וכו' • וג"י בג"ר מל"ך • כי כשהצדיק נפטר מן העולם מלווהו שר הפנים לג"ע • ומלבושהו ה' מיני בגדים • וכלם מענני כבוד שכינה • ונותן עטרה מזהב • ומיוסדת מאבנים טובות • ועשויות מכסף • וקתדרא מזהב • ומיוסדת לה משענת • מג' צדדים • וחופת חתנים • וארכה כדי שיוכל הצדיק להתפשט • וחותם שמו עליו • ומה מעשיו • ושולחן ערוך לפני

ספר עיני שמות של מט ט החשק ג

לפניו מספיר • וכל מיני בשמים • ושמן אפרסמון לפניו על השלחן • ושר הפנים מדליק לפניו נרות • והם מהוד שכינה • וזהו בניר מליך כמיש באור ה' בארץ החיים • ובנה ישיבות הנשים לבדם • מקולעות כתכשיטי זהב וספיר יחד מיוסדת • ועסוקות במלאכת הקודש • תבנה ותכונן כב"א • והאנשים עוסקים בתורה • כפי שהיו עוסקים בחיהם • וממיה הקב"ה יושב ומלמד עוללים ויונקים שמתו בעודם קטנים • והתלמידים יושבים לפני רבותם • איש ואיש על פי פעלו :

טו תשבש בגי' בריק פרכ"ת • לפי שאין שום מלאך רשאי לכנוס לפניו ממחיצת פרכת • מפני ברכים ולפירי אש • ובגי' כתשר"ק • לפי שכשתוקעין ברי"ה • השטן מקטרג • וכששומעין קול השופר • מיד שר הפנים משמיע בקול גדול זכיותיהן של ישראל • ויוצאין ממנו ברכים ולפידים הרבה • וקול השופר הולך וחזק מאד למעלה • והשטן נבעת • והקב"ה מתמלא עליהם רחמים • וצופה ומביט באפרו של יצחק • וגוער בשטן ומצדיק את ישראל • ובגי' שיר שר"ב • לפי כשהקב"ה מתנאה • ומתהדר בכבודו על המרכבה • וחיות הקודש הם רודים ובווערים כלפירי אש • ונוצצים כעין נחושת קלל • ושרב וחום גדול יוצא מהם מן הבל פיהם • אשר כל העולם כלו היה נשרף מהם • אלולי שר הפנים הוא מצוה אל גליצור המשרת לעמוד כנגדם • ולקבל הבל פיהם בכפיו • ובגי' ב"ת נשרי"ם • מה הנשר הזה הוא מלך במעופפים • ואין עוף פורח למעלה ממנו • כך שר הפנים • הוא שר על כל משרתי מרום • וגבוה מכולם • והמלאכים יש להם כנפים כנשרים • והוא מוכן למעלה אצל חיות הקודש לפי נשרים :

טז תשנש בגי' תתרי"ג • לפי שבכל יום מתאספים אלף מחנות אהורי הפרגוד ואומרים שירות ותשבחות הרבה • ועונין קיק"ק • ושר הפנים מנהיג אותם • ועל פיו יצאו ועל פיו יבואו • (מגי' ג"ל הצעיר שלכן נקרא מספר תתרי"ג שהוא תת"ר מחנות וגי' הוא גי' פעמים קדוש) • ובגי' ג"ש פרכ"ת • כי יריעה של אש תלויה לפני כסא הכבוד • ולא ניתן רשות להסתכל אלא דרך אותו פרכת • ובלא עת רצון • יבא רוח סערה וינביה היריעה • ואם לא יעצים הנביא את עיניו מהרה יפסיד מאור עיניו • מאור זוהר כבוד השכינה • ולא ניתן רשות למלאכים לבוא לפניו מואת היריעה • אלא עומדים בחוץ אחורי היריעה • וזהו לשון מורגל בדרז"ל • שמעתי מאחורי רפגוד • וחוקים עליה הנשמות • ולשר הפנים יש רשות לכנס נגד כסא הכבוד • ובגי' ש"ר גש"ר • לפי שנהר דיגור יוצא מזיעות חיות הקודש • ופתוח נשר מעבר הנהר זה לעבר ב' גש"ר של אש • והוא שר הנשר • כמיש בונה בשמים מעליותיו :

יז מצפר בגי' דר"י • לפי שהוא דיר למעלה אצל כסא הכבוד • ואין שום מלאך למעלה ממנו • ובגי' צריק"י • לפי כשהשטן מקטרג ברי"ה • מיד מוציא זכיותיהן של ישראל ומצדיקם • וזה שימד הסימן • ומבין אל כל מעשיהם יצדק מלך • ובגי' רוח • ובגי' יר"ד • להודיע כי

ספר עי"ן שמות של מט"ט החשק

כי חנוך היה בן ירד . אלא ששרה עליו רוח הקודש . ואח"כ נעשה מלאך . גם נ"י הקו"ק . לפי שהוא חקוק בכסא הכבוד . ומשמש בכל צבא מלאכי מרום :

יח מדרש בנ"י ש"ם צד"ק . כי שמו כצדיקו של עולם . וכתוב זכר צדיק לברכה . שהוא מט"ט . שהוא צדיק ביותר . ובנ"י שמר"ד . לפי שהוא היה בימי המבול . ודורו היה מורד . והקב"ה היה לקחו עד שהיה צדיק כדאיתא בב"ר . ובנ"י בש"ם ר"ב . לפי שנקרא בשם רבו . כמ"ש כי שמי בקרבו . וארז"ל זה מטטרו"ן ששמו בשם רבו . ובנ"י ש"ד בלב"י . לפי ששם הבורא חקוק על לבו של שר הפנים . ובנ"י ש"ד הט"ל . לפי שלעתיד לבוא הקב"ה מחיה מתים בטללי תחיה . והוא ממונה על טללי תחיה :

יט מצמציה בנ"י רע"ה . לפי שהוא מזכיר זכותיהן של ישראל . והקב"ה מתנחם על הרעה לעשות לעמו . ובנ"י הדינו"ד . לפי שהוא למעלה מחיות הקודש . ומזה יוצא נהר דינור . לפי שהם מובלים אותו עם כסא הכבוד . ומזיעתן הוא נהר דינור . ובנ"י לטה"ר . לפי שהוא מטהר חיות הקודש לשורר . כמ"ש והחיות רצוא ושוב . ומרוזין עצמן . וזה שיסוד הפייטן הקליר . החיות רצוא ושוב ומרעיש כמא :

כ פצפציה בנ"י שני"ה . להודיעך כי הוא היה בשר ודם . והיה בן ירד . ושני חיי חנוך שס"ה שנים . כי שנות החמה הם שס"ה ימים . ושס"ה חלונות הם ברקיע . ובכל יום יוצא החמה בתלון אחר . והוא מושל עליהם . ובנ"י ש"ם י"ה . לפי שהוא נקרא על שם הקב"ה . ובנ"י הקר"ן . לפי שכשישראל תוקעין בקרן בשופר . מיד הוא מוציא זכותיהן של אברהם ויצחק . ואז הקב"ה מתמלא עליהם רחמים וגוער בשטן המקטרג עליהם :

כא זבטיהו בנ"י לה"ב . (נ"ל הצעיר שצ"ל עם הכולל) כי כשהוא מדבר יוצא ממנו כמה אלפים להבי אש . וזהו שיסוד הפייטן מדך עליון להב . ובנ"י הב"ל . לפי שהוא מקבל הכל היוצא מן החיות הקודש . ואלוהי שר הפנים היה נשרף כל העולם כלו מהכל פיהם . ובנ"י הכבוד . והוא מסר לר' עקיבה את ספר הכבוד . ויש בתוכה זרבה מכבוד הבורא ית' . ובנ"י היחי"ד . לפי שהוא נקרא ע"ש יחודו של עולם ית' . ושמו עליו . כי שמי בקרבו ארז"ל זה מטטרו"ן ששמו בשם רבו . ויש לו עי"ן שמות . כמו שיש לבורא ית' הוא עי"ן שמות . וגם לתורה עי"ן שמות . ולירושלם עי"ן שמות :

כב מיטון בנ"י יע"ה . וזהו שאומרים בליל יוה"כ יעלה תחינתנו מערב וכו' . זהו שר הפנים . אשר אנו מיהלים לפניו להעלות תפלתנו למרום בראשו של הקב"ה . ובנ"י כ"ף י"ה . לפי שהחזיק חקב"ה בידו כל העולם . והקב"ה תופש בכפו ע"י כל העולם . ובנ"י ע"ל י"ה . כי הוא סובב כל העולם . והוא נשען על י"ה . פי' הקב"ה :

ספר עי"ן שמות של מ"ט החשק די

בג אדר יגון

בני ומבורך - וזהו שיסדר שמעון הגדול ברוך ומבורך שמו - כי שר הפנים נקרא על שם רבו - ובג' כרחו"ס - לפי שהוא כותב זכיותיהן של ישראל - והוא סניגור להם - והקב"ה מרחם עליהם - לכן הם מתפללין ביה"כ - ואתה כרחום סלח לנו - ובג' עדי"ר - לפי שהוא רועה ישראל - ובג' ערב"ב - לפי שהוא מלמד סניגוריא על ישראל - וכאשר השמן מקטרג הוא מערבכו - ובג' סדר"י - כי הוא בקי בששה מאות סדרי משנה :

כד מטמרון

בג' שר"י - לפי שאמר לעולמו די - ומטמרון טובל את העולם בכחו הגדול - והוא נתלא באצבעו של הקב"ה - ובג' שר"ח - לפי שהוא מסונה לקבל תפלות - ותיא בספר היכלות - מלאך אחד יש כרקיע שמקבל התפלות - ואין אנו יודעים כי הוא - וזהו שר הפנים - ובג' השד"ה - לפי שאין התפלה כ"א בשדה כמיש ויצא יצחק לשוח בשדה - ואין שיח אלא תפלה - שנאמר תפלה לעני כי יעמוק ופני ד' ישפוך שיחו - והוא מסונה לקבל תפלתן של ישראל - ובג' שר"ד - שהוא טוב לאדם המטרף דעתו - להשביע אותו - ובג' ירק"ד - כי השמן מרקד בין קרני השור כשרוצה להזיק לבריות - טוב להשביע אותו -

כה רוח פיסקונית

בג' יה"ה דמו"ת דמו"ת - לפי שהיה לו ב' דמויות בתחלה דמות אדם ולסוף דמות מלאך - ובג' כדל"ו אליף ריבויא פרס"א - (ג"ל הצעיר שצ"ל עם הכולל) כי כן שיעור הקומה - להודיע שאין השיעור להקב"ה - ואין לו קצבה וחקר ותכלית - ולא מדריגה - ולא סיוס - ועין לא ראתהו מעולם - אכן כאשר יבחר בעבודת הנביא - ירימהו בזוהר כבודו על הכסא הכבוד - כשיעור הזה - וזהו שר הפנים משרתו הוא גדול ג"כ כשיעור הזה - ובג' ע"ל לשת"ק - לפי שהוא משתק המון של מעלה עד אשר יתפללו תחילה ישראל שנאמר ברון יחד כוכבי בוקר ויריעו כל בני אלהים :

כו אימטיה

בג' מלי"ה - ובג' דל"י - לפי שאין המולות הולכין כ"א על פיו - ובג' בלבי" - לפי שנא' כי שמי בקרבנו - וארז"ל זה מטמרון ששמו כשם רבו - ושמו הנכבד ית' חקוק על רבו - ויש לו חותם של הקב"ה - כרי שיראו ממנו המלאכים - ויעשו מה שיצוה עליהם - גם כר המלאכים אינם יורעים הקץ בלעדו - שנא' כי יום נקם בלבי ללבי גליתי - לאברי לא גליתי - (הג"ה ג"ל הצעיר כי כונת המחבר דלבי גליתי על שר הפנים כמארז"ל ששמו כשם רבו ושמו הנכבד חקוק על לבו כג"ל - לאברי לא גליתי היינו המלאכים שמדרגתם למטה ממנו ע"כ) ובג' לוי"ח - לפי שחקוק על לבו השם שהוא מראה לנביאים את כבוד השכינה :

ספר עיני שמות של מטי החשק

כז שבטבאל בני אבין . לפי שנא' כמראה אבן ספיר דמות כסא ושאר הפנים הוא עומד לימין הבורא . והוא עומד לכסא . כי הכסא אינו ממש מספיר אלא ממה שנא' כמראה אבן ספיר . ולא ספיר ממש . ובני גין . כי הוא העריך מששת ימי בראשית כסאות לצדיקים בנן עדן ערוכים ועומדים חתומים בכל אחד אי של הצדיק לפי מעשיו בתורה . וכל המקיים אותה זוכה בגיע . ובני חמ"ה . כי הוא מזהיר ממה לעולם . כי בכסא חקוק נרתק של החטה . והוא מוציאה משם . ובני דוביאל . והוא מלאך אחד ששוכב על קברו של יחזקאל הנביא ברמות דוב . וכל אחד שאינו הגון ההולך לשם . הרוב אינו מניחו . וכך אדם הגון ההולך לשם הרוב בורח משם :

כח הדרניאל בני היריעה . והוא שוכב על כסא וטובל בכל יום בנהר דינור . ומשכיב אותו תחת הבורא ית' על כסא הכבוד ומהדר לקונו . וח"ו שהוא ממש תכלת . אלא דמות מראה תכלת . וזה שאמרז"ל . תכלת רומה לים . וים רומה לרקיע וכסא הכבוד . כראיחא במסכת חולין :

כט מטריאל בני ימטר . וכשאדם רוצה להביא מטר וברד על רשעים . יאמי ימטר על רשעים פחים אש וגפרית . ובני נטר . כי הוא הנוקם ונוטר כנחש על רשעים . ובני נבראו . כי כל מה שנברא בעולם . הארץ ומלואה הכל סובל עליו :

ל אוזה בני הי"ד . על שם וירא ישראל את היר הנדולה . כי הוא הממונה על קריעת הים . ובני הזה"ב . לפי כשעברו ישראל את הים לקחו את הזהב מתחת רגליהם לרוב מאד . כמ"ש לי הכסף והזהב אמר ה' צבאות . ובני חו"ה . להודיע שהוא נולד מזרע אדם וחווה . שהוא חנוך בן ירד . ואב ואם היה לו כבשר ודם . כי אוזיה מילוי שם מ"ה והסר א' ממנו ע"ד הכתוב ותחסרהו מעם מאלהים . ובני אח"י . כי נעשה כאת להקב"ה כי הוא שופט ברקיע אחר הקב"ה . ובני האוה"ב . כי הקב"ה אוהב את הצדיקים יותר מכל מלאכי השרת . כי חנוך הצדיק נעשה מלאך . ועלה לרקיע ברוח סערה גדולה . והטבילו בנהר דינור . ונעשה כלו אש . והנביר והעצים כחו במאד מאד . וישם את כסאו מכל השמים אשר אתו ית' . וארז"ל גדולים צדיקים יותר ממלאכי השרת :

לא עבר בני למ"ו . לפי שהוא ממונה על התורה . דכתיב וזהו משעיר למ"ו . וכתיב מימינו אש דת למ"ו . ובני כניו . כי לעתיד לבא ישם הקב"ה אותו כנו . ויהיה שר המשקים לצדיקים . וכשהיה הקב"ה שופט את אומות העולם יביא עבד זה ספר תורה ונתנה בחיקו של הקב"ה . ואמר כלום יש בכנס מגיד זאת . ומיר לא יהיה להם סתחון

ספר עיני שמות של מטי' החשק ה

סתחון פה לדבר • כמ"ש למה רנשו גוים • רנשו' בגי' שמי' • כשיראו השמר בחיקו (של הקב"ה) אז ירנשו כלם :

לב גליאל בגי' סבי"ב • כי הוא סביב הכסא • וכל מלאכי השרת שאומרים שירה הוא מאספס סביב הכסא • וגי' למי' • כי הוא למד התורה • כי הוא שר של תורה • ובגי' וחכ"ם • כי הוא חכם ושר החכמה ג"כ :

לג צפציאל בגי' השוכ"ן • כי הקב"ה הוא שוכן על כסא • והוא סובל את הכסא בכחו הגדול • והוא עצמו מאדני הכסא • ובגי' יריעה הנכבד הריעה אנכי • (הג"ס גיל הצעיר שמי"ם יש כאן וצ"ל • ובגי' היריעה אנכי ע"כ) • ובגי' יריעה אלה"ם :

לד הצפציאל בגי' אחק"ר • כי הוא חוקר כל מעשיהם של ישראל • וכותב זכויותיהן של ישראל • ואין ישיבה לכל משרתי מרום כ"א לו לבדו נתנה רשות באותה שעה • כדאיתא בס' אי"ן דורשין • ובגי' ארח"ק • כי הוא מרוחק מאד מכל המלאכים בשורה וגרולה • ובגי' ע"ל בור"א • כי הוא שופט ברקיע ע"פ בוראו :

לה סגמגינרין בגי' שגומ"ל • כי הוא גומל חסדים טובים לישראל • לפי שמלמד עליהם סניגוריא • ובגי' חק"ר יוג"ה • לפי שהוא חוקר אתר זכויותיהן של ישראל שנמשלה ליונה • שנא' כנפי יונה נחפה בכסף • ובגי' קרו"ב אדוני • ובגי' והיכל קרו"ב • כי הוא למעלה קרוב מאד להיכל מטה הקב"ה :

לו יפיסיה בגי' קצ"ה • לפי שהוא שר התורה שאין לה קצה • כמ"ש ארוכה מארץ מדה וגו' • וגם הוא המסיר לישראל מן שמעמו כדבש • והתורה נמשלה לדבש • והם אמרו נפשינו קציה להודיע שקצו ומאסו בתורה ובמן • ובגי' הנעל"ם • לפי שהוא נעלם יותר מכל מלאכי השרת של מעלה • ובגי' נקמ"ה • כי לפי שמי שידוע את עיני שמות של שר הפנים • יכול לעשות נקמה בגוים :

לז אסמ"ס בגי' עו"ל דוד"י • לפי שרוב עולו של הקב"ה מופל עליו • כי אין שר למעלה ממנו • זהו יופי כי אין שום מלאך קרוב לכסא ונהנה מזיו השכינה כמוהו • ובגי' בטוב"ה אלהיכ"ם • כי הוא מלה לצדיקים לג"ע ומשביע אותם מזיו השכינה • וכן עשה למשרע"ה כשהיה בחר ארבעים יום וארבעים לילה השביע אותו • כמ"ש לחם לא אכלתי • ומי' לא שתיתי • רק מזיו השכינה השביעו • ובגי' סל"ם • לפי שכשעלה משרע"ה למרום העמיד לו סלם זה מערפל • ובגי' ק"ל • כי הקב"ה רוכב על עב קל • וב"ר מלאכים ירדו עמו להר סיני • ובגי' סיני • כי כשירד הקב"ה על הר סיני • ירד עמו שר הפנים •

ספר עי שמות של מטטרון החשק

לח ספקס

בג" צ"ר - לפי שכשעלה ציר נאמן מרע"ה למרום - ביקש
מלאכי השרת לדחפו - ובא שר הפנים ועמדו - ובג"י
הדרניא"ל - לפי שהוא מהדר לקונו - ומעריך כסא הכבוד ומכתיר להקב"ה -
ובג"י כפ"ר - לפי שהוא מכפר ומלבין עונותיהם של ישראל וכותב זכויותיהן -
ובג"י צר"י - לפי שהוא מקדים רפואה למכה - כשהקב"ה כועס על ישראל
הוא מלמד עליהם סניגוריא - ומתפלל עליהם ומצדיקם :

לט סקטס

בג"י קרקודי"ה - שהוא שם הבורא ית' - ושמו כשם רבו -
והוא קושר קשר של תפילין בקדקדו של הבורא ית' -
ובג"י בורא"ך - לפי שהוא מסונה על רזי דאורייתא - וג"י באור"ך - לפי
שאין מלאך מסתכל ביו השכינה יותר ממנו - ובג"י רידי"ה - והוא מלאך
אחד ומי שהוא יכול להשביעו שיבא מפר וברך על האויבים :

מ מיבון

בג"י ניהנים - לפי שהוא מלמד סניגוריא על ישראל ומציל
אותם מרינה של ניהנם - ובג"י חמ"ס - כי הוא מציל משוד
וחמס - ובג"י ח"ק - כי חק זהו המילה - כמ"ש ויעמידה ליעקב לחק לישראל
ברית עולם - חק - רמז כי יצחק נימול לחי ימים - ואברהם לקי שנים - וכל
בן ברית אינו רואה פני ניהגם - חוץ מן הבא על הגויה - דיתיב אאע"ה
אפיתחא דניהנם ורואה המילה - וכל הבא על הגויה ערלתו נמשכת כראיתא ב"ט
דעירובין - ובג"י וסול"ו - כמ"ש וסולו לרוכב בערבות - אשר זהו שר הפנים
שקרוב מאד אל השכינה למעלה אצל המרכבה העליונה ומשגיח להקב"ה :

מא אססיה

בג"י קו"ל - לפי שהוא למעלה מן החיות הקודש - והחיות
ישוררו בקול ערב ע"פ שנאמר קול כנפיהם כקול מים
רבים - כקול שדי - שד"י בג"י מטטרון - וכתיב ויהי קול מעל לרקיע אשר
על ראשם - זהו קולו של שר הפנים - ובג"י מו"ץ - כי לפי שהוא סובל את
כל העולם כלו - ואינם מכובדים כאדם החופש בידו מוץ של תבואה - כי
הוא נשען על הקב"ה - ובג"י עול"ל - לפי שהיה בתחילה בשר ודם והיה נער
לאביו ולאמו כמו עולל - ובג"י כפ"ל - לפי שהוא שר הפנים למעלה כפול
אצל כסא הכבוד - וגם כפול להיריעה על הכסא :

מב אבצנוש

בג"י בדמות - להודיעך שהוא היה בן אדם הנברא
בצלם ובדמות - כמו שאר בני אדם - ובג"י תב"ן -
לפי שאם לא היה מקבל הבל החיות היה כל העולם כלו נשרף כתבן :

מג מרנש

בג"י ש"ר דנו"ל - כי הוא הולך עם ישראל במלחמה עם
הדגל - כמ"ש הנה אנכי שולח מלאך לפניך וגו' - ובג"י
ש"ר גי"ל - לפי שהוא שר של ישראל - ועוזר להם בכל פעם לזכותם - ולכן
כתיב יניל יעקב ישמח ישראל - ובג"י ש"ר גדו"ל - כי אין מלאך ברקיע ששר
גדול

ספר עיין שמות של מטי' החשק ו

גדול הוא כמוהו. והוא גדול מכלם. ובני ישראל. לפי שכל ענינו להפך בזכותן של ישראל. ובני בתנופה. לפי ששר הפנים הוא כהן גדול ברקיע. ומקריב נפשות של צדיקים. ותפלתן של ישראל. והוא מניף אותם. וקושר כתר להקב"ה :

מד אטרופטם בני שם"ה. לפי שתנוך בן ירד חי שם"ה שנים. ושם"ה חלונות יש ברקיע כנגד ימות החמה. ובני היכל היריעה. כי היכל הפנימי שלפני כסא הכבוד. שם אינם נכנסים המלאכים. אלא עומדים ומשרתים אחרי הויכל. אבל שר הפנים נכנס לפנים עי כסא הכבוד. ואותו היריעה נקרא. אחורי הפרגוד כנ"ל. ובני שמכ"ה. לפי שתופס בידו שבט גדול מאש וחזרו (סג"ס נ"ל הצעיר שצ"ל ויזהיר) המלאכים לשורר בקול גדול ונעים ביחד. כמ"ש ומשמיעים בראה יחד בקול מתנשאים לעומת שרפים. וגם בשפה ברורה ובנעימה קדושה כלם כאחד עונים ואומרים בראה. ובני ישנה. כי אחר שישוררו. שר הפנים ישנה אותה. וישתיק אותם. וישוררו אז בגרון וישתיקם. וישוררו גם שדרות הרגה בכנפיהם :

מה צפצפיה בני הצר"ה הל"ך. לפי שכשישראל שרוים בצער ובצרה השכינה עמהם. ושר הפנים הולך עמהם. כמ"ש עמו אנכי בצרה. וכתיב בצרתם לו צר. ובני ריק כליה. כי לעתיד לבא יעשה הקב"ה בעצמו נקמה בנזים. לא עי שלח. כמ"ש מי זה בא מאדום. וגם כתיב פירה דרכתי לבדי ואין איש אתי. ובני שהכ"ל. לפי שבזמן הזה אנו מברכים על המובה ועל הרעה. אבל לעתיד לבא לא יברכו אלא על המובה. כי לא יהיה שום רעה וזנק לישראל ולכל העולם. ובני שה"ס. כי לעתיד לבא ישלח אותו הקב"ה ויקרע את הים לשבעה חלקים כרי שיעברו ישראל את הים ביבשה בכל המקומות אשר יבואו שמה :

מו זרחיה בני יר"ך. כי לעתיד לבא כשיעשה הקב"ה נקמה בנזים. יבא שר הפנים לעזרנו שנדרוך על כמתי אויבנו. ובני רוח"י. כי לעתיד לבא ישפוך הקב"ה רוחו על כל בשר. כמ"ש ושפכתי רוחי על כל בשר. ונבאו בניכם ובנותיכם. אבל עתה בעוה"ז שחרב ביהמ"ק. גמלה הנבואה מישראל. ובני קרקוד"י. לפי שבקש מרע"ה לפני הקב"ה שהוא יראה לו את כבודו. ואמר לו הקב"ה. כי לא יראנו האדם ותי. ומב"מ אחר שבקש להקב"ה כ"כ אמר לו. והסירותי את כפי וראית את אחורי זה מספרות. שהוא אחורי הכורא יתעלה. והראה למרע"ה קשר של תפילין בקרקרו של הקב"ה. ובני איה רוח. כי לא שרתה רוח הקודש על שום מלאך כמו על זה. ואינו דומה לנביאים. והוא מלאך אלהים. ובני איה חקוק. כי המלאכים שואלים. איה מקום כבודו. ואינם יודעים איה מקום הכסא. אבל שר הפנים חקוק אצל הכסא. ועומד מימין הכסא :

מז תמתמיה בנ"י שת"ק סל"ה . כי הוא קמינור של ישראל .
 (סג"ס נ"ל הצעיר שצ"ל קמינור של רשעים ע"כ) .
 והקב"ה אומר לו שימתין להם שיעשו תשובה . כי הוא ארך אפים אף
 לרשעים . ושותק להם סלה . ובנ"י שת"ק המ"ס . כי כאשר המצרים טבעו בים .
 בקשו מלאכי השרת לומר שירה . אמר הקב"ה לשר הפנים מעשי ידי טבעו
 בים . ואתם אומרים שירה לפני . מיד גער בהם שר הפנים והשתקם . ובנ"י
 ע"ל הפרכ"ת מלאיך . (סג"ס נ"ל הצעיר שצ"ל עם הכולל) . כי יריעה אחת
 פרוסה לפני כבודו של מלך הכבוד . והוא הפרגוד . ואין מלאך רשאי
 לכנוס לפניו זולת שר הפנים מ"ט לבדו :

מח עדידיה בנ"י ע"ל אברוין . כי הוא ממונה על הגיהנם . וגם
 על התורה הנמשלה לאש . כמ"ש הלא כה דברי כאש
 גאום הי . ולכן ת"ח אין אור של גיהנם שולטת בהם . כי אותה אש אינה
 אוכלת אש . אך הקב"ה נקרא אש אוכלת אש . והתורה נאצל מאש הכבוד
 והגיהנם אש אחרת . וזהו מכואר במקום אחר . וקסוד' שר של גיהנם הוא
 למטה סתחתיו . קסוד בנ"י ק"ץ . ולכן בני ברית אינו מכניס בגיהנם . כי
 אאע"ה יושב על הפתח בגיהנם כמארז"ל . ואברהם היה נימול לק' שנה ושרה
 היתה בת צ' שנים כשנימול יצחק בנה וזהו ק"ץ . ובנ"י ע"ל נודלך . לפי
 שהוא ממונה על הגיהנם והרשעים נותנים תורה להקב"ה ונדולה בגיהנם יותר
 ממה שהצדיקים נותנים בג"ע . כמ"ש כל הנשמה תהלל יה לרבות הרשעים
 בגיהנם . ובנ"י ע"ל ג"ס . כי כל אדם שיש בו נסות רוח נופל בגיהנם .
 כדאיתא במסכת סוטה . אמר רבי יוחנן בר יצחק לא מינה . ולא מקצתה
 מי זושרא . דכתיב כל גבה לב :

מט עלעליה בנ"י בורא"ו . כי תופס בכפו כל העולם כלו והוא
 נשען על בוראו . ובנ"י מו"ר . כי הוא כהן גדול
 למעלה וקשר על לבו חושן משפט שעליו טורי אבנים טובות . ובנ"י גיב"ר .
 אחר הכורא על מלאכי מרום . ובנ"י אדו"ר . לפי שהוא אדיר וחזק . וסובל
 את כל העולם כלו : ובנ"י יר"ד . כי הוא ירד עם הקב"ה בשעה שעשה
 נקמה במצרים . והמצרים עשו כשפים עד שעלו למרום . והלך השר הגדול
 למורדם מיד . ולא יכול להם . כי גם השר סמ"ל עזר להם . ואמר הקב"ה
 אל שר הפנים להשליך השר שלהם עם המצרים הללו אל תוך הים כמ"ש
 ירה בים :

ג תחסמיה בנ"י מרג"ש . ובנ"י ביא עלי צדיק יסוד' עולים .
 לפי שהוא סובל את העמוד אשר צדיק שמו . וגם
 כל העולם כלו סובל עמו :

גא רסמיה (סג"ס נ"ל הצעיר שמעות סוסר יש כאן) . בנ"י שר
 יכ"ה . כי יש לו שבט אחר של אש בידו ומכה בו המלאכים
 כדי

ספר עי"ן שמי"ת של מט"ט החשק ז

כרי שישוררו בנעימות יחד בקול . ובג"י יכ"ה חלונות . על החלונות שבימין
הכסא לפתוח אותה להעלות התפלה לעשות כתר בראש הקב"ה . ובג"י
לשר"ה . כי כשלקח אבימלך את שרה מאברהם . בא עליו שר הפנים ונגע
אותו בנגעים גדולים . וזה היה מלאך אלהים שבא אליו . ובג"י ש"ר יהוד"י .
כי הוא ממונה על כל איש מישראל ויהודית שידרו להקב"ה . כמ"ש הנה
אנכי שולח מלאך וגו' :

נג עמיסיה בג"י יפ"י"ה . ובג"י הק"ץ . לפי שאין מלאך ברקיע
שיודע את הקץ כ"א הוא לברו . ובג"י ע"ל הכל"ל . לפי
שהוא עושה כתרם להקב"ה מן תפלתן של ישראל . ובג"י ע"ל המלך .
ובג"י הצ"ץ . כי הוא הכהן גדול למעלה . ונושא הציץ על מצחו . ובג"י ע"ל
להיכ"ל . לפי שהוא שר הפנים לפניו בהיכל הקב"ה יותר משום מלאך :

נג חכם בג"י חיים . כי הוא כותב בספר החיים . וממונה על העץ
שהוא עץ חיים למחזיקים בה . ובג"י מ"ה טוב"ו . והוא שר
התורה . והקב"ה אוהב שערים המצוינים בהלכה . ובג"י אביג"ה . כי החכם אינו
משיב דבר בטרם ישמע אלא שותק עד שישמע ויבין דברי חבריו . וזהו
אביג"ה . והכי איתא בשילהי ברכות הסכת ושמע ישראל . ר"ל בראשונה הם ואח"כ
בתת . והכסיל משיב דבר בטרם ישמע . כי לבו פונה מאת החכם . והנה
כאשר יאמר החכם דבר ידביק שפתיו יחד . ועל הכסיל נאמר ושוטח יפער
פיו . וארז"ל סיג לחכמה שתיקה . ובג"י הנבי"א . כי כל הנביאים היו חכמים
ביותר . כמ"ש ונביא לבב חכמה . אבל עתה . אינם מוסרים סודות אלא
לחמישים בדעת . ומה שארז"ל מיום שחרב ביהמ"ק נטלה הנבואה מנביאים
ונתנה לשוטים . לא לשוטה נמור המקרע בגדיו ולן בבית הקברות . ויוצא
יחירי בלילה . אלא לפתי שאינו יודע לרמאות . והוא הנקרא תם ונוח להתפתות
כי פת"י בג"י תמ"ס . וכתוב ערות ה' נאמנה מחכימת פתי :

גד ביביה בג"י זי"ו . כי אין מלאך ברקיע שנהנה מזיו השכינה יותר
מזה . ובג"י ה"א טו"ב . לפי שהוא טוב ומטיב את ישראל .
ובהיפוך לא"ה . והוא ממליץ בעד ישראל . ובג"י האוהב"י . לפי שהוא כהן
גדול למעלה כמו אהרן הכהן שהיה אוהב שלום ורודף שלום . כן הוא רודף
שלום בין ישראל לאביהם שבשמים והוא שר של ישראל . ואוהב אותם
כנפשו . ובג"י הו"א אגו"ן . כי נמשלו ישראל לאגוז . כמ"ש אל גינת אגוז ירדתי
מה אגוז הזה כשארם נוטל אחד נוטלים כלם אף ישראל . וגם שר הפנים
כמו כן . כשהארם משיב אתו כאלו השביע את כל המלאכים :

נה צבציה בג"י צדק"ה . (סג"ס ג"ל הצעיר שצריך לחשוב עם הכולל)
כי לעולם הוא פותח בזכות וצדקתן של ישראל . ובג"י ע"ל
כסא"ך ככולל עם ב' חיבות . כי כשהקב"ה ישב על כסא דין . ושר הפנים
מלמד

כפר עי"ן שמות של מט ט החשק

מלמד סניגוריא על ישראל • הולך הקב"ה מכסא דין • ויושב על כסא רחמים • וזהו שיסד הפייטן • להמיר בשל רחמים • אשר אנו מתפללין ביום הדין • ובג"י ע"ל מיכאל גם כן עם הכולל ב' תיבות • כי שר הפנים הוא כהן גדול • וגם מיכאל הוא נ"כ כהן אבר הוא על מיכאל • והוא משמש את שר הפנים בעבודתו • ובג"י ע"ל אפ"ך גם כן עם הכולל ב' תיבות • כי כאשר הקב"ה כועס על ישראל • ורוצה להתום נזר דינים • עומד עליו שר הפנים ומרצהו מכעסו :

נו צלצליה בג"י נה"ר • כי הוא מקבל זיעות חיות הקודש ומשקיהו לתוך פיו של לויחן • והמותר יורד לנהר דינור • ובג"י מה"ר • לפי שהוא סופר מהיר • ומסהר לכתוב זכויותיהן של ישראל • ובג"י הנ"ר • כי הוא כהן גדול ומדליק נרות במנורה שלפני כסא הכבוד • גם הוא לומד תורה אל התינוקת שבמע"י אמם • ומדליק להם הנר אשר על ראשם • כמ"ש בהלו נרו עלי ראשי :

נז קלקמיה בג"י יק"ה • כי הוא שר הממונה על התורה שהיא יקרה מפנינים • ובג"י הי"ש • כי כשהלינו ישראל על משה ועל אהרן • ואמרו היש ה' בקרבנו ואם אין • ואמרו אתה אמרת הנה אנכי שולח מלאך לפניך • ועתה אין לנו מים לשותה • וינסוהו בלבם • ובג"י וש"ט • כי הוא שט אלף רבבות עולמות עם הקב"ה וחוזר עמו • ובג"י הקי"ר • כי הוא היה המלאך הנצב בדרך לשמון לו • ולא לאחר • כי הוא היה מלאך של רחמים :

נח הוה היה בג"י הא"ל • כי הוא נקרא ע"ש רבו • כמ"ש כי שמי בקרבו • ובג"י אליה הדברים אשר דבר משה ונו' • מלמד שקיבל משה התלמוד ל"ו מסכתות כמנין אלה • ובג"י ל"ו • כמ"ש הריכות עולם לו • מלמד שכל השונה ל"ו מסכתות מובטח שהוא בן עוה"ב • ושר הפנים זה הוא ממונה על התורה • גם ג"י ל"ו מסני שהוא עומד על כסא הכבוד • והשרפים הם סרוחקים ל"ו פרסאות שלו • שכל פרסה הוא ח' מילין • והמיל ח' אלפים אמות • והאמה הוא ד' זרתות • והזרת מלא עולם • כמ"ש מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת חכן • וקולם נשמע עד כסא הכבוד • ומאחוריהם כשיעור הזה זוהר הכבוד למעלה מן הכסא ארבעים אלפים רבוא פרסה :

נט יהוה והיה בג"י ב"ן • לפי שהיה אדם שהוא חנוך בן ירד • ובג"י בכ"ל • לפי שהוא סובל את העולם כלו • והוא נשען באצבע הקב"ה • ורמז בו השם הנכבד שני פעמים עשרים וששה • גם בג"י אליהו : גם יהוא"ר • גם כל"ב • לפי שהוא רב של עולם • גם כל השמות רמזים הם שהוא ממונה על התורה • והתורה מהחיל ב' וסיימו בלמ"ד • הם אותיות ל"ב • מורה על ל"ב נתיבות החכמה שבו נברא העולם

ספר עיני שמות של מטיט החשק ח

העולם • כדאיתא בס"י • והוא שר העולם • ובניי אניא • כי הוא הכהן
הגדול וכשהיה הכהן גדול אומר אנא השם היה קורא תחלה לשר הפנים • והוא
אנא • ואח"כ מתפלל אל שם הנכבד :

ס מיטריסיה

בג"י ג"ש • כי הוא על הנשר אצל כסא הכבוד • יותר
מכל מלאך • ובג"י אבר"ק • שהוא השם הכבוד •
להודיע שהוא נקרא ע"ש רבו • ושם זה כותבין בקמיע מומחה כאשר כתב
לפניך • ובג"י הרחמ"ן • לפי כשהקב"ה כועס על בניו הוא מתפלל לפניו
ומשיב ממתן הדין לרחמים • והקב"ה מרחם עליהם • ובג"י הרוב"ץ • ע"ש
שהוא סובל את כל העולם כלו • מ"ם הוא רובץ תחת משאו • ויש לו עור
מן בוראו • ובג"י הרח"ץ • לפי שהוא מורד המלאכים בכל יום לרחוץ בנהר דינור •

סא וביה

בג"י ח"ה • כי אין חיה משוררת ברקיע עד שהוא נותן להם
רשות לשורר והוא ממתין עד שיתפללו ישראל • כמ"ש בעמדם
תרפנה כנפיהם • קרי ביה בעת עמדם • ובג"י זי"ו • לפי שהוא למעלה אצל
כסא הכבוד ונהנה מזהר זיו השכינה יותר מכל מלאכי מרום וחיות הקודש •
ובג"י ואגו"ז • לפי שהוא סובל את כל העולם כלו • ותפשו בכפו כאשר יתפוס
איש אגוז בכפו ומקיף לעולם כאשר יקיף אגוז הגרעין שבתוכו :

סב שוסוריא

בג"י ש"ר בכס"א • לפי שהוא חקוק בכסא • ואין אחר
נכנס לפנים זולתו • ובג"י בכס"א חלונו"ת • כי בימין
הכסא יש חלונות אשר משם שומע הקב"ה שועת עמו בני ישראל • ובעת
הרצון מצוה על שר הפנים לפתוח חלונות • ובג"י ש"ר הלח"ם • כי הוא
ממסיר מן לישראל • וגם הוא מוכן לעתיד לבא גם כן להמסיר מן לישראל
בימי המשיח :

סג והופנהו

בג"י חנ"ק • כי אעפ"י שבטלו ד' מיתות ב"ד • דין ד'
מיתות לא בטלו • כיצד מי שנתחייב חנק וכיוצא בו •
או טובע בנהר • או מת כמיתת חנק אסכרה • ושר הפנים זה יושב וכותב
זכיותיהן של ישראל • וחותם אותם • ושופט אותם • ודן עם קונו • מי
בחרב וכו' • ותשובה ותפלה וכו' • ובג"י חמס"ן • כי כאשר יחטא איש לקונו
ויגזור עליו רעה ויצוה שר הפנים לחומסו ולהרגו • ובג"י ל"ך גיהנ"ם • כי
אחר שמצוה להרוג את הרשע מוליכין אותו ונשמתו לפני הקב"ה • ואחר
שרואין לו החובה אומר שר הפנים אל מלאך דומה שר של גיהנ"ם • לדין
בגיהנ"ם • וקפ"ד השר הוא מצוה שמוליכין אותו • וכן נעשה מיד :

סד ישעיה

בג"י נשמ"ה • כי בלילה שמוליכין לישן אנו מפקידים ביד
הקב"ה נשמותינו ומתקבצים כל מלאכי מרום לפני מי שאמר
והיה העולם • ואומרים רבש"ע מה אנוש כי הזכרנו • וגם מדוע אתה מוריד
הנשמה בנוף טמא • והוא משיב להם וכי הסקדון שנפקד בידי אין לי להחזיר •
ומצוה

ספר עיין שמות של מט"ט החשק

ומצוה מיר לשר הפנים להחזירם - ולכן אנו אומרים בשחרית אמת ויציב -
ובערבית אמת ואמונה - כמ"ש בס"ק דברכות ת"ח מיבעי ליה למימר חד פסוקי
דרחמי: בדרך אפקיד רוחי וכו' - ובג"י שלמוין - כי אין שלטון למעלה ברקיע
זולת הבורא ית' - ובג"י שופ"ט - לפי שהוא שופט כל צבא מלאכי מרום -
ובג"י כשלמ"ה - לפי כשהוא כותב זכיותיהן של ישראל נותנין לו רשות
לישב והוא מתעטף במליתו וכביצית - ובג"י השמ"ם - כי הוא שר על כל
השרים אשר ברקיע השמים - ובג"י מ"י מש"ה - כלומר מי הגיד למשה
כשהיה ברקיע מתי יום ומתי לילה - עד שאמר לו שר הפנים הסתכל
בשגלגל חסה משתחוה להקב"ה כלפי מזרח אז הוא יום - וכלפי מערב אז
הוא לילה :

סה מלמדיה בגי' נק"ה - כי לפי שהוא מסתייע ירי בעלי תשובה
וחותר להם מחילה תחת כסא הכבוד - כמ"ש שובה
ישראל עד ה' אלהיך - כי שם תפלתם - כמ"ש רז"ל גדולה תשובה שמנעת
עד כסא הכבוד - ואחר שעולה תפלתם לרצון בראש הבורא ית' - מנקה
אותה ומכפר להם - כמ"ש ונקה פ"י לשבים אליו בתשובה שלימה - לא ינקה
פ"י לאינו שבים - כדאיתא בס' בתרא דיומא - ובג"י עפ"ה - לפי שהוא
מטונה על התורה הנקרא מגילה עפה והוא האכיל את המגילה עפה ליחזקאל
הנביא ע"ה - ובג"י חס"ד בכס"א - לפי שהוא נומל חסד עם ישראל לקבל
תפלתם מתחת כסא הכבוד בחסד ורחמים :

סו גלי רזיא בגי' זוה"ר גדו"ל - כי לא יגלה זוהר כבוד הבורא ית'
לנביא - וחלילה לבני אברהם אבינו שיאמינו שמה
שראה יחזקאל על כסא כבוד במרכבה - שזוהו יהיה הקב"ה כביכול בעצמותו
חס וחלילה להאמין בזה - אך ורק אשכילך ואבינך בדרך תמים - כי כאשר
יורח השמש דרך פחת אחד אל תוך המים באור מוצהר ומוזהר ומובהק -
ומשם תכה האורה למעלה בחזקה ברמות - ואחת חשונה בהוי"ד דהוי"ד -
כאשר יראה אדם אותו הזוהר כמו כן ראה הנביא ההוא המוזכר על כסא
הכבוד - ואין סיפוק בכאן בידינו להאריך למען ירוין הקורא בו וידאו לפניו
ביאור היטיב ולא ישנה בשקר סביב כסא הכבוד שענין מחשמ"ל - ומנונה
ומאש - ובפנים עומד כסא הכבוד מיוסד על ארבע חיות הקודש - והוא
כמראה אבן ספיר - ולא נתן רשות למלאך ולשום משרת להסתכל לפנים
זולת שר הפנים לבדו - והוא פתח זי"ן רקיעים לחדר גדול ליחזקאל הנביא
והראהו מאיזה חיות הקודש : וגם הכסא הנטוי על ראשיהם - ומקצת זהורית
כבוד הבורא יתברך ויתעלה :

סז עמטיה בגי' מו"ן - כי בכל יום הוא עומד לפני הקב"ה כשהוא זן
את העולם - מקרני ראמים וער ביצי כנים ברצון הבורא
ית' הוא מכין מזון לכל היצורים - ובג"י מנח"ה - כי כשישראל מתפללין
בכונת לבם לאביהם שבשמים - מעלה הקב"ה עליהם כאלו הם מקטירים ומקריבין
מנחות

ספר עי"ן שמות של מט"ט החשק ט

מנחות וקרבתות • ושר הפנים הכהן גדול מקפיר ומקריב להביא תפלתן למעלה עי"ן מזבח • ובני הכוכבי"ם • כי הוא סמונה עליהם להמנותם במספר • וגם הוא מדליק זי"ן כוכבים על המנורה הקדושה והם היוצאים מן החסה כשמתכין אותה לצאת מן הרקיע כנ"ל • ובני הח"ץ • כי כאשר יכו על השורש שיצא • אזי יוצאים ממנו חצים כמין כוכבים • והם אותן זי"ן כוכבים שמדליקין על המנורה המהורה והקדושה • וזה המנורה • הראה למשה בהר סיני • זה שאמר משה לקרח • בוקר ויודע ה' וגו' • (נ"ל הוא הדבר אשר דברנו כי קרח היה חולק על משה ואמר משה בדאי • בודה הכל מלבו • וחלק על הכהונה • ואמר משה בקר ויודע ה' וגו' • מה השיב להם • אלא כל תחלת עבודת הבוקר היה מעשה המנורה • וזה העבודה היה מצוה הקב"ה על ידי משה לאהרן שנא' דבר אל אהרן בהעלותך וגו' • והם אמרו שהכל בדאי • משה בודה הכל מלבו • לכן אמר משה בקר ויודע ה' את אשר לו • ר"ל כשיוציא למחר השמש יוציא ממנה זי"ן כוכבים • וזה הוא המנורה שהראה לו חקב"ה • ושר הפנים היה מדליק אותה • ואהרן הוא למטה במקום שר הפנים למעלה כדכתבנו אהרן עושה שלום למטה • ושר הפנים למעלה כן • בין ישראל לאנביהם שבשמים • וממילא כך אמר משה לקרח מן בקר אתם יודעים שאני מדבר אמת ואהרן הוא כהן צדק כן נ"ל) • ובני הכוב"ע • כי כאשר יתפללו ישראל להקב"ה בכונת לבם • אז תיקן שר הפנים מן התפלה כתר אחד ובא הרוח ומליכו לראש מט"ה הקב"ה :

סח עמקמיהו בני במספר קטן עם הכולל היכל יריעה • כי אין שום מלאך נכנס בהיכל הקב"ה כמוהו • כי הוא נכנס

להיכל פנימי שלפני כסא הכבוד לפניו הוא יריעה הפרוסה למעלה • ובני במספר קטן עם הכולל מ"א היריעה • כי למעלה נגד הכסא פרוסה יריעה מלא רמים מדמי עשרה תרונות מלכות הקדושים • ובני גם במספר קטן ע"ה מכה יריעה • כי הוא מכה ומזוז היריעה לפשוט על כסא הכבוד הנקרא פרנוד :

סט צלצלים בני ער"ך • כי הוא מעריך בכל יום כסאות למעלה • ובני רמ"ם • כי אחר הכורא ית' הוא רם על כל רמים

מן השרים של מעלה • ואין שר כמוהו למעלה • ובני ר"ץ • כי הוא הוסך הכסא עם חיות הקודש במרוצה ומחזירו • כמ"ש והחיות רצוא ושוב :

ע צבניה בני זק"ן • לפי שהוא שר החכמה • ואין זקן אלא זה

שקנה חכמה • כנוטיקין • וכן האמת • ובני קנאה • כי הוא שר החכמה • והוא משים קנאה בין ת"ח • כדי שירבו בחכמה • כמ"ש וקנאת סופרים תרבה חכמה • וגם לעיל במ"א נזכר שהוא משים קנאה שחולקים ת"ח בישיבות במלחמת השם ומשים בסוף שלום ביניהם • כמ"ש על כן יאמר בס' מלחמות ה' את והב בסופה ור"ל • ובני מקט"ב עם הד' אותיות • כי הוא מציל ישראל מקטב ומירי כשעוסקים בתורה ובמעשים טובים :

עא גיעמיה בני וכסא"ך • כי הוא עומד למעלה אצל כסא הכבוד • ובני ואפ"ך • כי הוא מרצה להקב"ה מכעסו כשהוא כועס

על בניו • ובני ומלאכ"י • לפי שהוא מלאך המיוחד לעשות שליח להקב"ה • כמ"ש הנה אנכי שולח מלאך לפניך וגו' • ובני כ"ם יהו"ה • כי לפי שהשם חקוק על הכסא והוא עומד אצל הכסא לחקוק ממנו השם והשם עצמו חקוק בו :

החשק

עין שמות של מ"ט

ספר

עב פרשיה

בג" ש"ר המ"ט. כשרדפו מצרים את ישראל וישגו אותם חונים על הים. ולא רצה רה"ב שר הים להניחם לעבור דרך הים ביבשה. עד שחבל בו מ"ט שר הפנים. כמ"ש ובתכונתו פחץ רהב. ובג" ש"ר המלך. כי הוא מ"ט שר הפנים שהוא שר מן מ"ה הקב"ה ית' שהוא מלך הכבוד סלה. ה' עוזו וגבור. ה' צבאות שמו מרוך הוא ויתעלה זכרו ובשכמל"ו. ובג" ש"ר הכל"ל. לפי שהוא עושה מתפלג של ישראל כתר ומעטרו בראש הקב"ה ומשביע אותה לילך בראש יתברך; עב שפמיה בג" ר"ת. כי הוא שר מסונה על דת של תורה. והוא שופט ופוסק דיני התורה לפני הקב"ה. ומפרש הלכה לאמיתתה. ובג" קד"ש. לפי שהוא הכהן גדול הנושא הציץ על מצחו הכתוב בו קדש לה'. ובג" ע"ל ש"ד. כי כשהיו אבותינו במצרים היו יולדת הנשים בשדה. והיה הקב"ה שולח להם שר הפנים שהיה מזמן להם שני אבנים. מאחד היה יונק חלב. ומאחד היה יונק דבש וזהו שר. ר"ל כשרים של אשה :

עד חסמיה

בג" ע"ל טוב"ו. לפי שהוא גומל חסדים טובים עם הבריות שהוא זן כל העולם כלו בטובו. פי' כי הקב"ה שולח אותו לפרנס העולם. ובג" ע"ל ז"ו. לפי שהוא למעלה אצל כסא הכבוד. ואין שר ברקיע שגהנה מזיו השכינה כמותו. ובג" וע"ל אגו"ז. לפי שהוא מלמד את התינוק במעי אמו כשהוא מקופל ומנוח כאגוז. ומדליק לו גר בראשו כנז"ל. ובג" טו"ב יוס"י. לפי שחנוך צדיק היה. וזכה מצד מעשים טובים שנעשה מלאך. ומסתכל ביופי של כסא הכבוד :

עה שרשיה

בג" ש"ר ישראל"ה. לפי שהוא עומד למעלה מחיות הקודש וכף רגלי החיות. שיעורו ט"ו מהלך ת"ק שנה. כיצד מן הארץ מהלך ת"ק שנה. מדי יום ויום עשרה פרסאות. וכן עוביו של כל רקיע ורקיע. וכן אומר שכל רקיע ורקיע. רקיעים. וז' אוירים ולמעלה ברקיע הז' יש שיעור אויר כמו מהלך ת"ק שנה. עד שמגיעים אל רגלי החיות. שהרי החיות הם תלויים באויר רקיע ז"ן. והם נושאות הכסא ומנושאות עמו. והרי יש לך ח' אוירים וז' רקיעים אשר כל אחד ואחד מהם הוא מהלך ת"ק שנה. וזהו שבין הכל הוא ט"ו ת"ק. וכף רגליהם כנגד הכל. כמ"ש ורגליהם רגל ישראל. כדאיחא במס' חגיגה :

עו גביריה

בג" יה"י צדי"ק. לפי שחנוך היה צדיק איש אלהים וראה הקב"ה שהיה צדיק ביותר ולא האמין בצדקתו. לפי שיצר הרע שולט בכשר ודם כמונו הי"ו. ואין צדיק אלא הקב"ה. ולקחו הקב"ה ועשאוהו למלאך הקדוש. כמ"ש הן בקדושו לא יאמין וגו'. ובג" ורוח"י. לפי שהקב"ה שם עריו רוח הקודש. ועשאו גבור על כל צבא מרום. ובג" ר"ב בית. לפי שהקב"ה הגדיל והעצים כחו במאד מאד. שהרי הוא סובל את כל העולם בלו. ובג" קורקוד"י. כי הוא הקושר תפילין לקונו ועושה עמרה גדולה לרבש"ע יתעלה זכרו לעולם. ובשכמל"ו. ברוך ה' לעולם א"ו :

סליק ספר חשק בעזרת השם יתברך ויתעלה :